

Kunst voor de kerk in dienst van religie. Kunst gesteund door een particulier mecenaat. Verlichte, onverlicht kunst. Kunst als propagandamiddel. Decoratieve kunst. Oude kunst, nieuwe kunst. Er bestaat niet één kunst. Kunst is voor mij relevant als het iets met me doet. Niet omdat het gedichterd wordt door de media, of omdat een galeriehouder een trend heeft ontdekt. Aan het woord is:

Fons Bruijs,

kunstenaar en communicatiedeskundige over zijn liefde voor Limburg, cherubijnen, nonnen, en kunst.

Een aantal jaren geleden kocht ik van een relatie van mij een kopie van een zestiende-eeuws schilderij. Onmiskenbaar van een in oorsprong Italiaanse meester, maar wie het was wist ik niet. Het stelde een half liggende engel voor. Gekleed in een strak karmijnrood hesje over een witte losse blouse en een eigele lange wijde rok met goudbrokaat. Onderbroken door een zwierig blauwsatijnse sjerp. In haar rechterarm rustte een houten fluit, met haar linker hand hield ze loom een koperen bazuin vast. Ik kocht het direct, niet alleen omdat ik dol ben op engelen. Ik werd bovenal getroffen door de ongekend knappe stofuitdrukking en penseelvoering. Ook de tinteling in de ogen waren met gevoel en veel geduld aangebracht. Evenals als de zachte blosjes op haar wangen. Het geheel vertoonde geen spoor van gemakzucht waarmee de gemiddelde kopiïst zichzelf onmiddellijk zou verraden. Een onbekende Chinees had het geschilderd voor de Kunstfabriek in Amsterdam. Laatst was ik even in The National Gallery in Londen. Daar hing het, het origineel! Een geweldige verrassing. Hetzelfde formaat, de verf iets dikker aangebracht, de penseelvoering even gevoelig, maar de stofuitdrukking - toegegeven, hoe kan het ook anders - door de meester zelf iets geraffineerder aangezet. De uitdrukking van de ogen was identiek, al-

leen iets vochtiger dan die van de Chinees. De blosjes op de wangen even onschuldig, misschien iets wufter. Toch had deze Chinees heel knap, als het ware voor mij een schitterende sonate van Mozart gespeeld. Een impromptu van Schubert. Op virtuoze wijze had deze volslagen anonieme schilder een werk van Bernardo Strozzi (1581-1644) uitgevoerd, in K groot! Hij heeft mij met zijn kopie kennis laten maken met een voor mij voorheen onbekende meester.

Kunst fascineert, ontroert, verzacht, troost, of brengt me uit mijn evenwicht. Naar gelang de stemming waarin ik verkeer, de situatie en de plaats waar ik me bevind. Verfijnde, schone kunsten, maar ook lelijke en natuurlijk aanstellerige kunst. Het beleven van kunst is uiteraard subjectief. De denkwereld, de geschiedenis van waaruit het is ontstaan, is voor mij interessant. Er zitten altijd mensen achter met een bedoeling, met een ambitie. Dat is het fascinerende van kunst. Een onbeholpen activist die zonder scholing, techniekbeheersing een massa op de been kan brengen door snel een symbool, een politiek statement, neer te kwasten kan mij boeien. Zijn passie hoeft ik noodzakelijkerwijs niet te delen. Maar ook een romantische schilder die mij met een gevoelige professionele hand van schilderen meeneemt naar mooie, verloren tijden kunnen me behoorlijk te grazen nemen en mij tot grote stilte manen. Kunst in welke vorm ook, het maakt mij niet zoveel uit. Als het mij maar raakt, daar gaat het om. En ja, er is natuurlijk ook de kleren van de keizer-kunst. Ook daar kan ik, zij het op weer een heel andere manier, erg van genieten.

Fons Bruijs
fons@fonsbruijs.nl

'Even Apeldoorn bellen'

Ruwe bolster, blanke pit

"Wat is voor jou kunst?" Een simpele vraag van mij aan 'halve' Limburger en 'halve' inwoner van Schimmert en creatieve Amsterdamse duizendpoot Fons Bruijs. Dan volgt er een heel verhaal. Het is een man die bekend is van krachtige uitspraken en slogans die blijven hangen. Wie kent ze niet: "Even Apeldoorn bellen" en "Wherever You Go, Go Texaco." Slogans die goed waren voor een aantal mooie prijzen. "Zin in iets Beckers?" voor de bekende snackfabrikant en "We're on your site" voor Nedstad, de Europese marktleider in webanalytics zijn de allerlaatste.

Roem is hem zeker niet naar het hoofd gestegen, dat is namelijk een typisch kenmerk van mensen met échte kwaliteiten. Nee, Fons Bruijs wéét dat wat hij bedenkt goed is en zal werken. Dus voor hem is zo'n erkenning geen verrassing! Daarbij is het een uitstekend illustrator en schildert hij de tegenwoordig de sterren van de hemel. In Limburg profiteert een aantal opdrachtgevers van deze eigenschappen van deze grootmeester in positionering, branding en communicatie. Zijn liefde voor Limburg krijgt hier letterlijk gestalte in de campagne 'Liefde voor het leven' van de VVV Limburg die hij een aantal jaren geleden heeft bedacht en uitgevoerd.

Prachtige vrouwen

Het begon allemaal in 1952 toen Fons als 7-jarige met zijn ouders een week in kasteel Borharen verbleef, dat dienst deed als hotel.

Zeven jaar later kwam Fons weer naar Limburg, naar de zusters in Bunde, een kinderkolonie voor jongens en -striktescheiden- meisjes om aan te sterken. Daar kwam hij zijn eerste liefde tegen: Hoofdzuster Eligia. Van deze 'prachtige vrouwen' zoals hij ze steevast noemt, leerde hij veel over de veelzijdige provincie Limburg en heeft zo zijn 'Liefde voor Limburg' opge-

daan. In 1972 kocht hij een bouwval in Schimmert die hij liet opknappen. Na de kunstnijverheidsschool in Amsterdam te hebben doorlopen kwam Fons terecht bij het bekende internationale reclamebureau Young & Rubican-Staal & Koster en maakte daar snel furore. Wat daarna nog rest, is zelfstandigheid en aldus was hij al gauw als zodanig gevestigd.

Sindsdien weten een aantal bedrijven en organisaties hem te vinden als specialist in positionering, branding en communicatie. Zo ontwierp hij voor de VVV Limburg in samenwerking met Paul 't Lam het logo, de slo-

1964 - Centraal Station Amsterdam. Zwart-wit aquarel

1996 - Finale Ligure, Italië. potlood.

1964 - Haarlemmerhouttuinen, Amsterdam. Olie op doek.

1978 - New York. Krijt.

1965 - Tivoli, Kopenhagen. Zwart-wit aquarel.

1996 - Finale Ligure, Italië. Potlood.

1975 - Schimmert, Zuid Limburg. Olie op doek.

2007 - Varna, Bulgarije. Penseel.

1981 - Tiber, Rome. Gemengde techniek.

1983 - Lyon, Frankrijk. Gemengde techniek.

1998 - viltstift.

1974 - Rome, Spaanse trappen. Aquarel.

1983 - Levanto, Italië. Krijt, aquarel.

1998 - Toscane, Italië. Gouache.

2000 - Lucca, Italië. Penseel.

1983 - Ceriale, Italië. Gouache.

gan en de campagne die toeristen uit heel Nederland naar Limburg moet trekken. Voor de Maastricht-Brussel Express, de nieuwste snelle treinverbinding die Maastricht ieder uur rechtstreeks met Brussel, verbindt ontwikkelde hij de introductiecampagne waarvan hier een van de uitingen. Momenteel wordt er gewerkt aan de nationale campagne voor de regiobranding Zuid-Limburg.

Schilder.

Het buitenhuisje van Fons in Schimmert ligt aan de rand van dit echte Limburgse dorp. De Bossche bol is wat minder Limburgs, maar de ontvangst is dat wel en de koffie vers gezet. "Hier kom ik even tot rust, doe ik mijn inspiratie op en schilder ik."

Zijn atelier op de bovenetage staat barstensvol schilderijen, op de ezel een half-klaar doek. "Een uitwerking van een schets die ik in Moskou maakte, een uitzicht op een Russische binnenplaats met een paar bomen en wat auto's en centraal een mooi vervallen achttiende eeuwse gebouw met daaromheen een paar van die treurige crisisflats. Mooi wel, dat anachronisme, Zoiets spreekt me aan..! Ook dit bijvoorbeeld" en hij wijst op een ander zwart-wit schilderij. Frankfurt na een bombardement in 1945. Prachtig dat ritme van die ingestorte huizen, enkele hebben deels tussen de puinhopen hun karakter behouden. Het is een detail uit een Ansichtkaart van vlak na de oorlog.

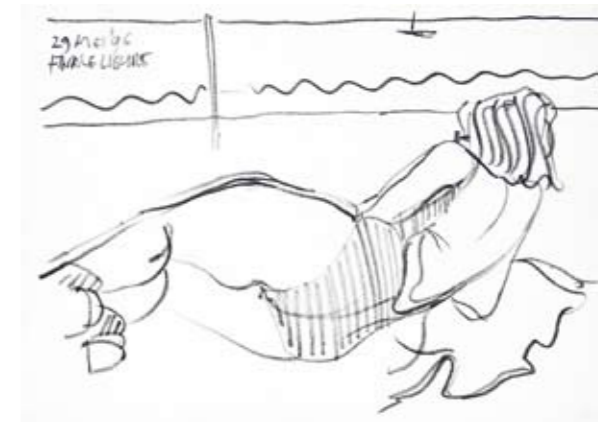
Als ik teken of schilder, ben ik even van de wereld. Soms is dat een prettige gemoedstoestand. Het zijn goddelijke momenten, misschien ben je ook wel even god op zo'n moment.

Tekst en foto's Guy van Grinsven/Studiopress

Fons Bruijs Communicatie is gevestigd in Amsterdam, maar het bureau werkt zowel vanuit Amsterdam als Maastricht en omgeving.

1983 - Nervi, Italië. Aquarel.

1996 - Moniek, Finale Ligure, Italië. Potlood.

1988 - Schimmert, Zuid-Limburg. Aquarel.